Prosa secunda

nō gustauit amara. Nāqꝫ ꝑ oppositū nascit᷑ omne bonū. Hec paup̱ heinricus ¶ Nota ꝙ boeti⁹ h̄ dicit apiū ꝓ apū i gtō plurali. qḋ ē ꝯ Alex. q̇ dt. Um dat apis ⁊c̄. Et qḋ h̄ dicat᷑ apiū ⁊ nō apū pꝫ ꝑ metꝝ qḋ semꝑ ꝯstat ex trib⁹ dactil᷑ ꝯtinuis. si aūt poneret᷑ apū n̄ eēnt tres dactili ꝯtinui. possꝫ tn̄ dici ꝙ cā metri ponitur apium pro apum. ¶ Prosa scḋa tertij libri.

Quum defixo paululū visu: et velut in angustā ve mētis sedē recepta: sic cepit. P. Omnis mortaliū cura quā multipliciū studiorū labor exercet: diuerso quidem calle ꝓcedit. sꝫ ad vnū tn̄ beatitudinis finē nitit᷑ peruenire. Id aūt est bonū: quo q̇s adepto nihil vlterius desiderare q̄at. Qḋ quidē ē oim̄ summū bonoꝝ cūctaqꝫ intra se continēs bona. Cui si q̇d abforet summū bonū esse nō posset: qm̄ relinq̄retur extrinsecus quod posset optari. Liquet igitur esse beatitudinem statuꝫ bonorum omniū congregatōe perfectum

Quum defixo paululuꝫ visu. Hec ē ꝓsa scḋi hui⁹ tertij. in q̄ phia pōit diuersas opiniones circa falsam felicitatē. ⁊ p̄mo hīc ꝯ. c. n̄d ꝯ qūo se phia hūit p⁹ predicta. scḋo phia oñdit ꝙ oēs hoies nitunt᷑ ꝑuēire ad btitudinē quā ipa diffinit tertio ostēdit ꝙ hoies sepe abducūt᷑ a vera felicitate diuersis errorib⁹. q̄rto ponit errores siue opiones circa felicitatem scḋa ibi. Omnis mortaliū. tertia ibi. hūc vti. q̄rta ibi. Quoꝝ q̇dē. dt p̄mo. Post q̄ phia p̄misit ordinē ꝓcedēdi de falsa felicitate ad verā. tūc ꝓ tūc ipa paululū defixo visu. i. inclinatꝫ oculis. ⁊ recepta velut in angustā. i. nobilē sedē mētis sue. sic cepit. i. icepit loq̇. ¶ Nota ꝙ capitis inclinatio ē signū subtil᷑ imaginatōis ꝓpt᷑ qḋ subtil᷑r ⁊ ꝓfūde imaginātes caput iclināt. ⁊ qnqꝫ n̄ vidēt delata corā oc̄lis. iō phia volēs subtil᷑r speculari de felicitate c⁹ spec̄latio difficil᷑ ē. ipa iclinato visu ꝯxit se i nobilē speculatōem suē mēt᷑. ¶ Omnis imorta. Hic phia oñdit ꝙ oēs hoies nitunt᷑ ꝑuēire ad vnū finē btitudis. quā btitudinē ipa ēt diffinit ⁊ dt sic. Omnis cura. i. sollicitudo mortaliū. i. hoim̄ quā curā exercet labor multipliciū studioꝝ. qr aliq̇ studēt i l̄ratura aliq̇ i mercātia. ⁊ sic de alijs. illa cura ꝓcedit diuerso calle. i. diuerso mō viuēdi. sꝫ tn̄ nitit᷑ ꝑuēire ad vnū finē btitudis. Illḋ aūt ad qḋ hoies nitūt᷑ ꝑuēire ē tale bonū quo q̇s adepto nihil vlteri⁹ queat desiderare. qḋ. s. bonum ē summū omniū bonoꝝ continēs intra se cūcta bona. cui. scilꝫ bono. si quid. i. aliquid abforet. i. deesset non posset esse summū bonū. quia relinqueretur aliq̇d